

ADVIES UITGEBRACHT
DOOR DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
TIJDENS ZIJN ZITTING VAN 25 FEBRUARI 2010

inzake

**het voorontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
betreffende het bodemattest**

VOORONTWERP VAN BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING BETREFFENDE HET BODEMATTEST

**Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest. 25 februari 2010**

Aanhangigmaking

Op 14 januari 2010 heeft de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanwege de Minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd voor Leefmilieu en Energie een adviesaanvraag ontvangen inzake het voorontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreffende het bodemattest.

Na onderzoek door zijn Commissie Leefmilieu tijdens de zittingen van 10 en 15 februari 2010 formuleert de Economische en Sociale Raad het volgend advies.

Advies

Algemene beschouwingen

De Raad stelt vast dat dit voorontwerp van besluit de tenuitvoerlegging van de voorziening van bodemattesten beoogt, voorzien door de ordonnantie van 5 maart 2009 betreffende het beheer en de sanering van verontreinigde bodems (hierna « de ordonnantie » te noemen), en meer in het bijzonder diens artikels 11, 3de lid en 12, 2de lid.

De Raad drukt zijn tevredenheid uit over het feit dat men is tegemoet gekomen aan zijn verzoek (dat hij in zijn advies van 24 januari 2008 betreffende de ordonnantie heeft geformuleerd) om hem de uitvoeringsbesluiten van de ordonnantie ter advies voor te leggen. Hij herhaalt dat men hierdoor de voortzetting van de raadpleging van de economische en sociale gesprekspartners over het geheel der bepalingen betreffende het beheer en de sanering van verontreinigde bodems kan waarborgen.

De Raad stelt met tevredenheid vast dat er in dit voorontwerp van besluit een elektronische procedure is voorzien om een bodemattest aan te vragen. Hij benadrukt dat dit de administratieve taken van de aanvragers kan vereenvoudigen en bijgevolg de Regering ertoe aanzet om deze weg te vervolgen.

De Raad meent dat in het kader van het communicatiebeleid, dat de Regering omtrent deze voorziening van attesten zal moeten voeren, ze de aandacht van de aanvragers zal moeten vestigen op het feit dat het genootschap van notarissen de rol van aanvrager kan vervullen. Tevens vraagt hij dat de informatie, die aan het publiek wordt verstrekt, aangeeft dat het notariaat over computerinstrumenten beschikt waarmee men vlug en gemakkelijk een attest kan verkrijgen. Anderzijds stelt **de Raad** de Regering voor om van deze informatiecampagne gebruik te maken om iedereen die een terrein wil aankopen eraan te herinneren dat het opportuun is om zo vlug mogelijk inlichtingen over de bodemtoestand van dit terrein in te winnen.

Bijzondere beschouwingen

Artikel 5, § 2

De Raad benadrukt dat de aan het Bestuur toegekende termijn om een onontvankelijkheidsverklaring mee te delen gelijk is aan deze die werd vastgesteld om een attest uit te reiken. Omdat hij van mening is dat het meedelen van de onontvankelijkheid minder werk vraagt dan het uitreiken van het attest, vraagt **de Raad** om de termijn voor het meedelen van de onontvankelijkheid in te korten. Hij stelt voor om deze op 5 werkdagen vast te stellen.

Artikel 5, § 3

De Raad stelt voor om de voorziening die de gevallen organiseert waarin de aanvullende elementen, die nodig zijn om een aanvraag ontvankelijk te verklaren, niet worden meegedeeld, te vervangen door een stelsel van automatische terugbetaling van de vergoedingen aan de aanvragers die deze aanvullende elementen niet binnen 60 dagen zouden meedelen, zoals voorzien in het besluit.

Artikel 6

De Raad neemt er akte van dat dit voorontwerp van besluit de inning van een vergoeding van 30 € per attest voorziet. Hoewel hij dit bedrag in de begrotingscontext van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gerechtvaardigd vindt om het personeel te kunnen aanwerven dat nodig is om de inventaris te valideren, vraagt **de Raad** zich niettemin af of deze vergoeding opportuun is eens de inventaris zal zijn gevalideerd. De vergoeding zal dan immers niet meer in verhouding staan tot de administratieve kosten die het uitreiken van de attesten met zich meebrengen. Bijgevolg dringt hij erop aan dat de Regering, eens de inventaris zal zijn gevalideerd, zich zou beraden over de relevantie van het bedrag van de vergoeding, alsook over de bestemming van deze ontvangsten (die men voor het saneringsbeleid van de verontreinigde bodems moet blijven bestemmen). Wat hem betreft, is **de Raad** van mening dat het overschot van de geïnde bedragen zal moeten dienen om het fonds ter sanering van verontreinigde bodems te voeden, om zo de behandelingen van verontreinigde terreinen financieel te ondersteunen.

Anderzijds neemt **de Raad** er akte van dat de Inspectie van Financiën in haar advies van 3 december 2009 verklaart dat : [...] « *een ander punt betrekking heeft op de inning door het BIM van de vergoeding van 30 € die voor elk attest wordt gevraagd. Volgens de verstrekte informatie zou de wettelijke basis zich bevinden in het Koninklijk Besluit van 8 maart 1989 tot oprichting van het BIM, en meer in het bijzonder in de bepaling volgens dewelke het Instituut (...) « de ontvangsten verbonden aan zijn werking en de vergoedingen voor prestaties » als middelen heeft. Voor wat haar betreft, is de Inspectie van Financiën niet zeker dat deze basis volstaat, omdat het begrip vergoeding niet uitdrukkelijk werd hernomen, maar wil ze wel toegeven dat er ruimte voor interpretatie bestaat.* » [...].

Artikel 8, § 4

De Raad wijst erop dat in de Franse versie het letterwoord « *RES* » nergens in het voorontwerp van besluit werd gedefinieerd.

Artikel 9

De Raad meent dat de bepaling die voorziet dat dit voorontwerp van besluit op 1 januari 2010 in werking treedt de oorzaak van verschillende rechtsonzekerheden is. Deze optie waarborgt immers niet de geldigheid van de attesten die tussen 1 januari 2010 en de datum van publicatie van dit voorontwerp van besluit gratis werden uitgereikt. Bovendien houdt deze keuze een reëel gevaar in voor de personen die gratis attesten hebben verkregen, gezien niets hen garandeert dat hen het vergoedingsbedrag niet zal worden gevraagd eens dit besluit in werking zal zijn getreden.

De Raad meent dat dit voorontwerp van besluit overgangsmaatregelen moet voorzien, om zo de geldigheid van de attesten vóór de publicatie ervan te verzekeren en om te garanderen dat de vergoedingen niet met terugwerkende kracht zullen kunnen worden gevraagd.

Om die redenen vindt **de Raad** het absoluut noodzakelijk dat dit voorontwerp van besluit in werking treedt op de dag van de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad en vermeldt dat de attesten, die tussen 1 januari 2010 en de inwerkingtreding van dit besluit werden uitgereikt, geldig blijven.

Voor zover de Regering dit verzoek niet zou willen inwilligen, vraagt **de Raad** om op zijn minst dit artikel als volgt te wijzigen : « *dit besluit treedt in werking op 1 januari 2010, met uitzondering van diens artikel 6 houdende organisatie van de betaling van de vergoedingen, dat van zijn kant op de dag van de publicatie in het Belgisch Staatsblad in werking treedt. Bovendien worden de attesten, die tussen 1 januari 2010 en de dag van de publicatie van dit besluit in het Belgisch Staatsblad werden aangevraagd en rechtsgeldig werden uitgereikt, geldig geacht* ».

*

* *